

FJELLTRUBADURENS SANG

Av Arne Flaa

Jeg er en fjelløts trubadur
og tolker i min sang
en selsom ting som hendte meg engang.
Jeg kom som gjennomgangsfigur
til T.T.-hytta fram,
her var det skjebnen sendte meg la femme.

Jeg møtte henne da vi nød
det felles frokostbord,
da vekslet vi de første enkle ord.
Jeg priste bordets havregrøt
som styrker vår fysikk,
hun smilte til min klossete replikk.

Ja tenk, det varme smil det var
for meg som en magnet.
Hun ble min aller første kjærlighet.
Og siden har jeg hatt så rar
en lengsel i mitt blod,
tross fjell-luft, mat og søvn i overflod.

Og derfor titt jeg veien går
til hyttas frokostbord
og minnes henne som jeg troskap svor.
Og hvis det ikke skjer i år,
så skjer det nok en gang,
at viddas blomster drysser i mitt fang.